

Hør rørsangeren synge ved E Krigsvej

ANBEFALING: Tag bilen og kør fra Sønderborg mod Nordborg. Når man er kørt igennem Ketting by skal man kigge mod venstre. Lad synet glide ud over markerne og lad øjnene fange noret – og mærk suget! Suget af nysgerrighed og opdagelseslyst.

NATURPERLE

Tekst:
Andreas Herman,
naturvejleder,
Naturstyrelsen
Sønderjylland

Foto:
Lene Esthava
Redaktion.
Sønderborg
@jv.dk

KETTING NOR: Lyst til at opdage. Det er den fornemmelse, jeg får i kroppen, når jeg kører denne tur. Jeg får lyst til at se mere, opleve og mærke denne særlige naturperle, som ligger der. Jeg kan derfor kun anbefale at fortsætte og køre helt ud til noret.

Ketting Nor ligger mellem Augustenborg og Guderup by helt ud mod vandet. Området er i dag en stor sø der er afskåret fra fjorden af en dæmning. Ketting Nor er oprindelig en vig, som de lokale kaldte Kettinghav.

Noret er opstået engang i sidste istid, da ismasserne for 15.000 år siden maste sig igennem vores landskab og formede det, som det ser ud i dag.

Området, der er på omkring 67 hektar, har haft masser af planer, formål og udnyttelsesgrader igennem vores historie. Området har formodentlig allerede ved de første mennesker i stenalderen haft en stor betydning som fangstområde.

Her var roligt vand, hvor man i primitive både kunne fange og udnytte vigens ressourcer.

Længere fremme i historien skal vigen have været tilholdssted for vikinger. Der går rygter om fund af vikingeskibes rester i slutningen af 1800-tallet, men de er aldrig blevet bekræftet.

I 1600 tallet forhandlede hertug Hans den Yngre med kong Christian IV om tilladelse til at inddæmme Ketting Nor. Hertugen havde planer om at lave området til en fiskedam. Kongen afviste dog disse planer, da han var betænkelig på grund af ulemper for de lokale bønder. Hertugen fremlagde sine planer flere gange, men aldrig med held.

I 1808 under Englænderkrigen byggede den danske milits en bro over noret. Den blev brugt til fodfolket og fik navnet »E Krigsvej«.

I 1870'erne byggede man den første dæmning med en højvandsluse over noret. Møllebygger Peter Jacob Petersen fra Sønderborg stod bag byggeriet, og man ønskede at dyrke de 67 hektar, som møllen kunne afvande.

Men allerede inden man var færdig med anlægget, blev Danmarks ramt af en voldsom stormflod, der forårsagede store skader på dæmningen. Stormfloden skyllede store mængder jord og dæmningsmateriale bort. Man genoptog dog projektet, hvor man blandt andet også etablerede to store grøfter langs med området, hvor vandet fra Tingstedbæk og Kettingbæk kunne løbe.

I 1873 stod byggeriet færdigt, og man forsøgte sig nu med korn og kartoffeldyrkning samt kreaturgræsning i den afvandede sø. Det blev dog aldrig rigtig godt, så allerede i 1887 lukkede man vand ind på arealet igen fik dermed den sø, vi i dag kan se.

Søen er omkranset af et stort rørskovsbælte og summer af liv. Sætter man sig på dæmningen og lytter, kan man på gode dage opleve et væld af fugle. Fiskehejren, der står i kanten og spejder efter sit bytte, rørsangeren, der synger, rørhøgen som »sejler« hen over rørskoven eller der blå lyn – isflugten – der skyder sig af sted hen over vandoverfladen.

Vil man se flere fugle, er en tur ud til fugletårnet på søens sydlige del et udflugtsmål værd. Herfra er der frit udsyn over det meste af søen, og herfra kan man både få grågås, toppet lappedykker og den store skallesluger i kikkerten. Fra tårnet kan man også være heldig at høre rørdrummes dybe kald.

Livet under vandet er en hel historie for sig selv. Allerede da man satte vand på arealet, havde man planer om et erhvervsmæssigt fiskeri. Man har derfor gennem tiden udsat karper, suder, ål m.m. for at udnytte søens muligheder og potentiale.

Først i 1980'erne var man helt oppe og fange 624 kg konsumfisk i søen. I dag er der dog ingen erhvervsmæssigt fiskeri, kun Sportsfiskerforeningen Als har tilladelse til at fiske i søen, der efter sigende skulle være et rigtig godt aborre-fiskevand.

Derudover rummer området også en hel fantastisk orkidé-eng. På vej ned til fugletårnet kan man i foråret se over 600 majgøgeurter blomstre langs med stien. Derudover findes også trævlekrone, stor og liden skjaller, hjerte-græs og er man heldig, kan man finde nogle få blomstrende æg-bladet fligblæbe.

Vandet i søen er efter danske forhold af god kvalitet, naturen er helt særlig, og området er en rigtig naturperle, der bestemt er et besøg værd. Rigtig god tur

Sætter man sig på dæmningen og lytter, kan man på gode dage opleve et væld af fugle. Fiskehejren, der står i kanten og spejder efter sit bytte, rørsangeren, der synger, rørhøgen som »sejler« hen over rørskoven eller der blå lyn – isflugten – der skyder sig af sted hen over vandoverfladen.

Blandt de mange fugle, der oplader deres røst i rørskoven ved Ketting Nor, er rørsangeren. Her er det en ungfugl, der ikke lod sig forstyrre af, at fotografen passerede tæt forbi.

